

JĒZUS ILGAS, LAI CILVĒKIEM BŪTU LABI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jāņa 3:4-4:6, Lūk. 19:38-42, Mat. 5:43-47, 1. Kor. 13, Marka 8:22-25, Fil. 2:3-5, Jēk. 2:14-17.

ATMIŅAS PANTS:

“Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas nonāvē praviešus un nomētā akmeņiem tos, kas pie tevis ir sūtīti! Cik bieži es gribēju sapulcināt vienkopus tavus bērņus, kā putns pulcina mazuļus zem saviem spārnieniem, bet jūs negribējāt.” (Mat. 23:37).

Sabata rītos sabatskolas un dievkalpojuma laikā gar vietējās septītās dienas adventistu draudzes nama galvenajām durvīm var bieži redzēt braucam skeitbordistus. Kāpēc? Jo šī draudze satiekas jauniešu centra telpās, tieši blakus skeitborda parkam. Un, ja tu domā, ka šie skeitbordisti ir nevēlams traucēklis, tad padomā vēlreiz.

Cenšoties mazināt jauniešu noziedzību, valdība pilsētā bija uzbūvējusi parku, lai jauniešiem būtu vieta veselīgai atpūtai. Kad jauniešu centrs un skeitborda parks bija pabeigti, valdība gribēja, lai kāda baznīca notur dievkalpojumus jauniešu centra telpās. Pilsētas vadībai likās, ka draudzes klātbūtnei varētu būt pozitīva ietekme uz parka jauniešu morāli. Viņi aicināja vairākas draudzes no dažādām kristīgajām konfesijām, bet tikai viena atsaucās. Tā bija draudze, kurā bija sabatskola un dievkalpojums sestdienas rītā.

Šie adventistu draudzes locekļi bija sajūsmā par pārcelšanos uz centru, jo skeitbordisti bija daļa no grupas, ko viņi gribēja aizsniegt.

Vietējo ticīgo “draudzes” definīcija ir: kopiena, kas neeksistē pati sev. Tādai vajadzētu būt arī visu mūsu draudžu definīcijai.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 13. augustā.

Jona Ninivē

Izlasi Jon. 3:4-4:6. Kāda nopietna attieksmes problēma bija šim pravietim?

Jon. 4. nodaļā pravietis Jona sēž lielās pilsētas Ninives austrumos. Viņš bija nodevis vēsti, ko Dievs viņam bija uzticējis. Viņš atceras savu ceļojumu, savu nepatiku doties uz Ninivi, savu bēgšanas taktiku, Dieva nepiekāpību, atgriežot Jonu atpakaļ, lai viņš izpildītu misiju, trīs dienu epizodi zivs vēderā un garo ceļojumu no piekrastes līdz iekšzemei. Un kāpēc? Lai Dievs varētu parādīt Savu žēlastību šiem nicināmajiem ļaudīm? Cilvēki nožēloja, bet Jona tagad jutās piekrāpts. Viņš jutās noniecināts un izmantots. Viņš bija cerējis, ka šīs 120 000 iedzīvotāju lielās pagānu pilsētas izpostīšana parādītu Dieva labvēlību pret Viņa izredzēto tautu un attaisnotu Jonas naidu pret niniviešiem.

Izlasi Lūk. 19:38-42. Kas šeit notiek un kāda ir Jēzus attieksme pret Jeruzālemi?

800 gadus pēc Jonas Jēzus uz ēzeļa jāļ pāri kalna korei, no kuras var redzēt Jeruzālemi. Dzirdami slavas saucieni "Ķēniņam, kas nāk Kunga vārdā" kopā ar cerības atbalsīm, kas apliecina: "Miers debesīs un gods augstībā!" (Lūk. 19:38) Tuvojoties pilsētai, Jēzus apstājas un raud, sakot: "Ak, kaut tu šodien būtu sapratusi, kas nes tev mieru." (Lūk. 19:42)

Ievēro kontrastu. Jona negribīgi paklausīja Dieva pavēlei, daudz nerūpējoties par Ninives iedzīvotāju labumu. Jēzus tuvojās Jeruzālemei ar vienu nastu Savā sirdī: lai viņi varētu saņemt glābšanu, ko Viņš piedāvā par tik augstu cenu.

Divas pilsētas: Ninive un Jeruzāleme. Divi vēstneši: Jona un Jēzus. Atšķirība ir acīmredzama. Jēzus ir paraugs nesavtīgai, gādīgai attieksmei, kas ilgojas, lai ļaudīm būtu labi. Kaut mēs Dieva žēlastībā varētu atklāt tādu pašu attieksmi, kāda bija Jēzum pret pazudušajiem!

Kā savtība var izmainīt attieksmi, padarot kristieti bezrūpīgu citu cilvēku glābšanas jautājumā?

“Neskatoties ne uz ko” princips

Kāds lepras slimnieks tuvojas Jēzum un lūdz pēc dziedināšanas. Tradicionālā gudrība saka, ka šim cilvēkam vajadzētu būt izolētam. Jēzus, Šķīstais, aizskar viņu un dziedina, neskatoties ne uz ko (Mat. 8:1-4). Pēteris noliedz Jēzu Viņa pārbaudījuma stundā trīs reizes (Jāņa 18. nod.). Dieva draudze Korintā nepieņem Pāvila autoritāti un ietekmi. Pāvils kalpo viņiem tik un tā (2. Kor. 12:14, 15).

Šis “tik un tā” vai “neskatoties ne uz ko” princips ir būtisks, atklājot Tā raksturu, kas ilgojas, lai viņiem būtu labi.

“Miljoniem cilvēku dvēseļu, kas atrodas tuvu pazušānai un ir saistīti nezināšanas un grēka važās, nav pat dzirdējuši par Kristus mīlestību pret tiem. Ja mums būtu ar viņiem jāmainās vietām, ko mēs vēlētos no tiem sagaidīt? Cik vien tas ir mūsu spēkos, mūsu vissvarīgākais pienākums ir to visu darīt viņu labā. Kristus dzīves vērtēšanas princips, saskaņā ar kuru ikvienam no mums būs jāpastāv vai jāzaudē pastarā tiesā, ir: “Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat dariet arī jūs viņiem.” (Mat. 7:12).” (E. Vaita “Laikmetu ilgas” 640. lpp.)

Šis “zelta likums” ir pamatā tādai kalpošanai, kas vispirms domā par to, kas nāktu par labu tiem, kam mēs kalpojam, nevis mums pašiem.

Izlasi Mat. 5:43-47; Lūk. 6:27, 35; 23:34. Kādu svarīgu domu Jēzus mums šeit atklāj par attieksmi pret noteiktas šķiras jaudīm? _____

Jēzus aicina mūs parādīt mīlestību un būt laipniem pret cilvēkiem, neskatoties uz faktu, ka viņi mūs ienīst un ir mūsu ienaidnieki. Ievēro arī, ka Jēzus šos darbus un attieksmi saista ar paša Dieva raksturu. “Bet mīliet savus ienaidniekus un dariet labu, un aizdodiet neraizēdamies, tad jūsu alga būs liela un jūs būsiet Visuaugstā dēli, jo viņš ir laipnīgs pret nepateicīgajiem un ļaunajiem.” (Lūk. 6:35)

Kā mēs saprotam domu, ka Dievs ir “laipnīgs pret nepateicīgajiem un ļaunajiem”? (Kā tas atbild, piemēram, uz jautājumu, kāpēc ļaunie reizēm dzīvo pārticībā?) Ko par šo jautājumu pasaka Rom. 2:4? _____

Mīlestība nekad nepadodas

Saskaņā ar Jēzu divi lielākie baušļi ir mīlēt Dievu un mīlēt savu tuvāko (Lūk. 10:27, 28). Viņš arī parādīja mums, kas ir mūsu tuvākie (Lūk. 10:29-37). Nav šaubu, ka Jēzus dzīve no sākuma līdz galam bija izteiksme šķīstai mīlestībai uz Dievu, kas pats ir mīlestība (1. Jāņa 4:16). Tādējādi, ja mums ir jāatspoguļo Dieva raksturs, ja mums ir jāpalīdz citiem atklāt Dieva realitāti un kāds Viņš ir, tad mums ir jāmīl.

Padomā par to citādāk. Viens no vislielākajiem "attaisnojumiem", kādi ir cilvēkiem, lai atņemtu Jēzu un kristietību kopumā, ir tie, kas sevi sauc par kristiešiem.

Kādi ir daži piemēri, ko mēs varam atrast vēsturē vai pat mūsdienās par to, kā "kristieši" vai vismaz cilvēki, kas nes Kristus vārdu, ir darījuši šausmu darbus, reizēm pat Dieva vārdā? Vai arī Daniēla grāmatā mēs neesam brīdināti par to (sk. Dan. 7:24, 25 vai Rom. 2:24)? _____

Nav brīnums, ka daudzi cilvēki visos laikmetos un pat mūsdienās ir novērsušies no kristietības kā tādas. Tādējādi pavēlei atklāt Kristu citiem caur mūsu pašu dzīvēm vajadzētu būt spēcīgākai nekā jebkad agrāk. Un nekas nevar to izdarīt spēcīgāk kā tas, ja mīlestība, kādu atklāja Jēzus, tiek atklāta arī mūsu dzīvēs.

Izlasī 1. Kor. 13. nodaļu. Ko Pāvils saka, kas ir mīlestība? Un kas viņaprāt nav mīlestība? Ko mīlestība dara? Ko tā nedara? Īsāk sakot, kā mīlestībai ir jāizpaužas mūsu kā kristiešu dzīvēs un kā mīlestība iederas tajā, kā mums ir jālieliecina sabiedrībai, kurā mēs dzīvojam? Vēl svarīgāk, kādas izmaiņas mums vajadzīgas, lai atklātu šāda veida mīlestību? _____

Otrais pieskāriens

Izlasi Marka 8:22-25. Kādu garīgu mācību mēs varam mācīties no fakta, ka Jēzus pirmais dziedinošais pieskāriens pilnībā nedziedināja aklo vīru? _____

Pēc tam, kad Jēzus bija "spļāvis" uz vīra acīm, Viņš aizskāra viņu un jautāja: "Vai tu ko redzi?" (Marka 8:32). Kāpēc Jēzus spļāva viņa acīs? Senā literatūra norāda, ka ārsti izmantoja siekalas. Šis brīnums atgādina kurlmēmā vīra dziedināšanu Dekapolē mazliet agrāk (Marka 7:31-37). Tomēr atšķirībā no citiem pierakstītajiem Viņa dziedināšanas brīnumiem aklais vīrs tika dziedināts divos piegājienos.

Pārlasi Marka 8:23, 24. Kā tu saproti vīra atbildi uz jautājumu: "Vai tu ko redzi?"? _____

"Es redzu cilvēkus, kokiem līdzīgus, staigājam." (Marka 8:24) Tas ir, viņš varēja atšķirt viņus no kokiem tikai tāpēc, ka viņi kustējās. Garīgā ziņā kā mēs šo gadījumu varam attiecināt uz mūsu katra dzīvi? Varbūt pēc tam, kad Jēzus atgriez mums garīgo redzi, mēs vēl neesam pilnībā atjaunoti. Mēs varam redzēt cilvēkus kā "kokus", kā objektus. Tas varētu nozīmēt, ka mēs vēl joprojām esam akli un neredzam viņus kā reālus cilvēkus ar reālām vajadzībām. Viņi ir atsevišķi priekšmeti, skaits, lietas, ko mēs gribam pievienot draudzei, varbūt lai palielinātos ar kristību skaitu vai arī lai izskatītos labi. Daudzi cilvēki visdrīzāk nepaliks tādā draudzē, kur sajūtīs kalpojošu attieksmi.

Pārlasi Marka 8:25. Kāpēc Jēzus šajā gadījumā ar nolūku dziedināja vīru divos posmos? _____

Šī stāsta konteksts ir tāds, ka tieši pirms dziedināšanas brīnuma Jēzum bija vēl kāds gadījums ar aklumu: Viņa mācekļi nesaprata apgalvojumu: "Sargieties no farizeju rauga un Hēroda rauga!" (Marka 8:15). Viņi domāja, ka tas bija tāpēc, ka viņiem izbraukumā ar laivu nebija pietiekami maizes. Jēzus nosauca viņus par akliem: "Jums ir acis, bet jūs neredzat?" (Marka 8:18).

Ne tikai cilvēkiem ārpus draudzes ir vajadzīgs Jēzus dziedinošais pieskāriens. Arī draudzes iekšienē ir aklums. Vājredzīgi draudzes locekļi, kas redz cilvēkus kā statistiku un kā priekšmetus, nerūpēsies un nepamanīs, ka daudzi jaundzimušie Kristū izslīd pa baznīcas sētas durvīm. Viņiem ir nepieciešams Jēzus otrais pieskāriens, lai viņi redzētu visu daudz skaidrāk un sāktu mīlēt citus tā, kā to darīja Jēzus.

Uz citiem vērsta draudze

"Neko nedariet sāncensības vai tukšas slavas dēļ, bet pazemībā vērtējiet cits citu augstāk par sevi, rūpēdamies katrs ne tikai par savu labumu, bet arī par cita labumu. Lai jūsos ir tādas pašas domas kā Kristū Jēzū." (Fil. 2:3-5)
Kādos veidos šeit izteiktajiem principiem vajadzētu valdīt mūsu katra dzīvē un ietekmēt to, kā mēs izturamies ne tikai pret draudzes locekļiem, bet arī pret sabiedrību, kurā dzīvojam? _____

Esot virs Zemes, Jēzus nedomāja par Sevi. Viņa darba kārtībā bija ilgas nest labo citiem. Liela daļa no Viņa kalpošanas sastāvēja no atbildēšanas tiem, kas viņu pārtrauca, piemēram, Jairs pārtrauca Viņu ar lūgumu steigties uz viņa māju un dziedināt viņa mirstošo metu. Šo pārtraukumu savukārt pārtrauca sieviete, kas asiņoja jau 12 gadus. (Izlasī Marka 5:21-43.)

Kristus draudze ir Viņa sirds un rokas virs zemes. Jēzus mīlēja cilvēkus vairāk nekā jebko citu, un draudze, kas patiešām būs Viņa draudze, darīs to pašu.

Draudzēm ir darba plāni un mērķi, un tas ir labi. Beznosacījumu mīlestība pret cilvēkiem reizēm var palīdzēt mums izkļūt no mūsu aizspriedumainajiem darba plāniem – īpaši tad, ja tie novērš mūs no Dieva mīlestības atklāšanas. Daudzām draudzēm darba plānos augstu vietu ieņem kristības. Kristības ir brīnišķīgi. Kristības piepilda Mat. 28:19. Bet kāda ir tavas draudzes kristību motivācija? Vai tā ir tāda, kas kalpo sev? Vai tās liek draudzei labi izskatīties un atnes slavu tās mācītājam? Vai arī tas ir tāpēc, ka tava draudze patiesi vēlas, lai cilvēki vietējā sabiedrībā baudītu dzīvības pārpilnību, kas atrodama, pieņemot Kristu (Jāņa 10:10), un pieņemtu visu, ko Viņš piedāvā, jo tu viņiem vēli visu to labāko?

Kāda draudze uzturēja tik ļoti nepieciešamo zupas virtuvi pilsētas bezdarbnieku rajonā. Bija dzirdēts, ka mācītājs saka: "Mums ir jāslēdz šī zupas virtuve, jo no tās mums nav bijušas nevienas kristības." Kāda cita draudze bija tikko uzbūvējusi jaunu draudzes ēku. Viņi ar to ļoti lepojās. Kad mācītājs ierosināja uzaicināt vietējos iedzīvotājus uz tādiem pasākumiem kā Bībeles skola vai veselības klubīņš, lai apkārtējie cilvēki iepazītos ar draudzi, pirmā reakcija bija bailes, ka jaunais paklājs varētu kļūt netīrs un novalkāts. Un jaunās tualešu telpas varētu tikt savārtītas. Salīdzini šīs divas draudzes ar to draudzi, ko mēs iepazīnām skeitparkā!

Pārlasi šodienas pantus. Cik labi tie atspoguļo mūsu attieksmi pret citiem? Kā mēs varam iemācīties piedzīvot sava ego nāvi, lai spētu atklāt šīs rakstura īpašības savā dzīvē? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Kristus dziedinošā kalpošana" nodaļu "Mūsu piemērs" 17.-28. lpp., grāmatā "Laikmetu ilgas" nodaļu "Vienas lietas tev trūkst" 518.-523. lpp., grāmatā "My Life Today" nodaļu "A Social Life" 186.-188., 190.-192, 194.-196. lpp.

"Lai aizsniegtu visas Jaužu šķiras, mums tās ir jāsatiek tur, kur tās atrodas. Jo tās reti meklēs mūs pēc pašu iniciatīvas. Vīriešu un sieviešu sirdis tiek aizskartas ar dievišķo patiesību ne tikai no katedras. Kristus pamodināja viņu interesi, dzīvojot starp viņiem kā tāds, kas ilgojās, lai viņiem būtu labi. Viņš meklēja viņus viņu ikdienas gaitās un atklāja neliekuļotu interesi par viņu laicīgajām dzīves norisēm." (E. Vaita "My Life Today" 186. lpp.) Cik patiesi, ka daudzi cilvēki mūsdienās dažādu iemeslu dēļ "reti meklēs mūs pēc pašu iniciatīvas". Tieši tāpat kā Jēzus atnāca no Debesīm un satika mūs tur, kur mēs esam, mums tas pats ir jādara ar citiem. No vienas puses, tam nevajadzētu būt grūti. Ir tik daudz cilvēku ar tik daudz vajadzībām. Pasaule ir sāpju pilna un salauzta vieta ar salauztiem un sāpju pārņemtiem cilvēkiem, kas dažos gadījumos vienkārši alkst pēc kāda, kas uzklausītu, kas parunātos, kas parūpētos. Un, protams, mums kā draudzei vajadzētu būt spējīgai sniegt viņiem fizisku palīdzību. Mums vajadzētu būt uzmanīgiem, lai nebūtu vainojami tajā, no kā Jēkabs mūs brīdina: ticība ir, bet nav darbu, kas to atklāj. Cik interesanti arī, ka viņš izteica šo brīdinājumu nevis uztura vai apģērba kontekstā, bet gan runājot par palīdzēšanu trūcīgajiem. (Sk. Jēk. 2:14-17.) Ikviens var teikt, ka viņam ir ticība. Kā mēs izturamies pret saviem "tuvākajiem" – tā ir patiesā ticības mēraukla.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi Jēk. 2:14-17. Kā tu vari palīdzēt savai draudzei pārliecināties, ka jūs neesat vainīgi tajā, par ko Jēkabs šeit brīdina?

2. Padomā par tiem cilvēkiem Bībelē, kas parādīja nesavtīgu, gādīgu kalpošanu. Piemēram, "Jafā bija kāda mācekle, vārdā Tabita (tulkojumā – Stirna); visu mūžu viņa darīja labus darbus un apdāvināja nabagus" (Ap. d. 9:36). Ko jūs darāt savas draudzes "Jafā"?

3. Ir viegli darīt labas lietas, ja tevi par to cildina, slavē un min kā "labo darbu" piemēru vai tamlīdzīgi. Bet kā ir ar palīdzēšanu citiem, ja neviens to nepamana, neviens par to neuzzina un nevienam citam tas nerūp?

4. Kādam kristietim jautāja: "Kāda ir tavas dzīves jēga?" Viņš atbildēja: "Dot un neprasīt neko atpakaļ." Cik labi šī atbilde izsaka to, kādai vajadzētu būt mūsu kā kristiešu attieksmei?